

Nico Scheepmakerbeker 2009

Erik Brouwer heeft op 26 april 2010 de Nico Scheepmaker Beker gewonnen voor het beste sportboek van 2009. Hij is bekroond voor zijn boek **Spartacus. De familiegeschiedenis van twee joodse Olympiërs**, verschenen bij uitgeverij L.J. Veen. Voor het eerst in de geschiedenis van de Nico Scheepmaker beker heeft een vakjury een eindoordeel geveld. Lees het juryrapport.

Juryrapport Nico Scheepmaker Beker 2009.

Na wijs beraad heeft de jury van de Nico Scheepmaker Beker besloten dat uit de zojuist genoemde en kort bewierookte shortlist van tien boeken de volgende drie titels in aanmerking komen voor de gouden, zilveren en bronzen medaille bij deze uitverkiezing van het beste sportboek van 2009.

Dat zijn in alfabetische volgorde van hun achternaam. Erik Brouwer met *Spartacus. De familiegeschiedenis van twee joodse Olympiërs*.

Nico Dijkshoorn met *De tranen van Kuif den Dolder*. En Igor Wijnker met *Bezeten*. Ton Boot. *De Winnaar & Het laatste seizoen*.

Allereerst Erik Brouwer met *Spartacus. De familiegeschiedenis van twee Joodse Olympiërs*.

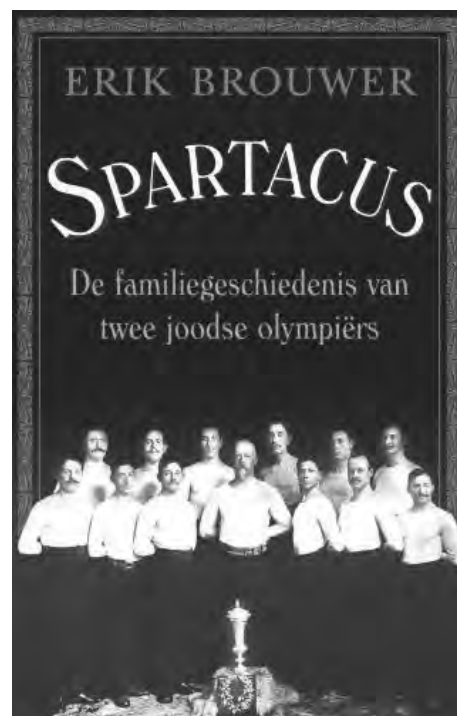
“Dankzij het oplettende oog van sporthistoricus Theo Stevens kwam sportschrijver Erik Brouwer er achter dat zijn overgrootvader Emanuel Brouwer tijdens de Olympische Spelen van 1908 in Londen een eervolle 64ste plaats op het onderdeel turnen had behaald. Dit feit vormt de basis van het boek *Spartacus*, waarin naast de sportieve prestaties van de twee Joodse Olympiërs Emanuel Brouwer en zijn vriend Isidore Goudekot, ook hun beider levens in het eerste deel van de twintigste eeuw op prachtige wijze worden gereconstrueerd. De herkomst van de Amsterdamse turnvereniging *Spartacus*, het belang van de gymnastiekbeweging rond de vorige eeuwwisseling, de mores van de Joodse gemeenschap in Amsterdam aan het begin van de twintigste eeuw en de verschrikkingen van de concentratiekampen in de Tweede Wereldoorlog: het komt allemaal aan bod. Naast de breedheid van kennis was de jury vooral ook onder de indruk van zijn vakkundi-

ge schrijfstijl. Brouwer is in staat zinnen te schrijven die de lezer voor even optillen, ook als het zware onderwerpen betreft. Daarmee toont hij aan niet alleen volledig vat op zijn materiaal te hebben, maar ook te beschikken over een eigen, herkenbare en zeer aangename schrijfstijl. *Spartacus* maakt duidelijk hoeveel schoonheid en dramatiek er kan schuilen in ogenschijnlijk kleine verhalen.”

Vervolgens, volgend het alfabet, Nico Dijkshoorn met *De Tranen van Kuif den Dolder*.

“Puttend uit de rijke geschiedenis van Nederlandse voetbalhelden creëerde Nico Dijkshoorn het personage Kuif den Dolder. Johan Cruijff, Abe Lenstra, Willem van Hanegem, Kick Wilstra, Piet Keizer of Arie Rekelbast: hun beste eigenschappen komen tezamen in de persoon Kuif den Dolder uit Uffelte, ‘misschien wel de beste voetballer die Nederland heeft gekend’. Toch is het vooral het grote schrijftalent van Dijkshoorn dat indruk maakte. Soms is een boek lezen hard werken. In het geval van *De Tranen van Kuif den Dolder* is weggelaten het moeilijkst. Vanaf de allereerste zin wordt de lezer gegrepen door het eigenzinnige gedrag van Kuif. De vormkeuze

van Dijkshoorn – hij laat betrokkenen en mensen die Kuif hebben gekend achter elkaar vertellen over diens wonderlijke gedrag – versterkt het hilarische gehalte. Niet lachen tijdens het lezen, acht de jury onmogelijk. Verder straalt het boek, ondanks alle grappen en grollen, ook

noodzakelijkheid uit. Dijkshoorn *moest* De tranen van Kuif den Dolder schrijven. Geslaagde ironie heeft vaak ook iets van een terechtwijzing. De jury herkende in het kolderieke verhaal over de fictieve voetballer Kuif den Dolder een waarschuwing voor al die auteurs die overwegen een biografie te schrijven over een willekeurige Nederlandse voetballer. Heeft u deze ambitie, lees eerst het boek van Dijkshoorn en overweeg het dan opnieuw.”

Als derde heeft de jury uit de shortslis van tien boeken gekozen voor Igor Wijnker met Bezeten. Ton Boot. De winnaar & het laatste seizoen.

“Ton Boot, de meest succesvolle basketbalcoach van Nederland ooit, verdiende een biografie. Probleem was wel dat er al zoveel bekend was. Igor Wijnker begreep dat het nog dieper graven in het leven en werk van deze velen bewonderde coach en diens fascinatie voor winnen alleen mogelijk was door jarenlang onderzoek en een aanpak die vergelijkbaar is met die van Amerikaanse sportbiografen. “Een verhaal begint pas te leven nadat ik met vijftig mensen heb gesproken,” zei de gelauwerde sportschrijver Gary Smith hier ooit over. Wijnker voegde daad bij deze woorden en schetst na gesprekken met zeer veel betrokkenen een overtuigend beeld van een gevoelsarme, egocentrische, van basketbal bezeten Einzelgänger. Bezeten is een indrukwekkende biografie, maar het plaatste de jury ook voor een probleem. Had Wijnker

nu één, of twee boeken geschreven over de basketbalcoach? Het niveau van beide delen – het eerste is een beschrijving van zijn leven en in het tweede volgt hij Boot tijdens zijn laatste seizoenen als coach van de Groningse Capitals – schoof deze vraag van tafel. Vandaar ook deze terechte nominatie voor de Nico Scheepmaker Beker.”

En dan gaan we over tot de uitreiking van de Nico Scheepmaker Beker. Daarvoor zal eerst de winnaar van de bronzen medaille bekend worden gemaakt.

En dat is: Igor Wijnker met Bezeten. Ton Boot. De winnaar & het laatste seizoen.

De tweede plaats is voor Nico van Dijkshoorn met De tranen van Kuif den Dolder.

En dan nu de winnaar. De jury heeft unaniem besloten de Nico Scheepmaker Beker toe te kennen aan Erik Brouwer met Spartacus. De familiegeschiedenis van twee joodse olympiërs.

NB. De vakjury bestond uit: Els van Breda-Vriesman (voorzitter), Arthur van den Boogaard, Wilfred van Buuren, Marjolein te Winkel en Willemijn van Lare.

NB. Gerrit-Jan van Heemst heeft de publieksprijs gewonnen met *De dag van Pim en Pierre*. Het verhaal achter de UEFA Cupwinst van Feyenoord. Na een internetstemming kreeg hij de meeste stemmen.

